

DISCURS DE LA PRESIDENTA DEL CONSELL SOCIAL DE LA UdG, EN LA PRESENTACIÓ DE LA CÀTEDRA DE RESPONSABILITAT SOCIAL UNIVERSITÀRIA

Bona tarda,

És un honor compartir unes jornades com aquestes amb tots vostès membres de la càtedra, però molt especialment representants de diferents empreses de les comarques gironines. Ara bé, com que és tard, intentaré ser molt breu amb la cloenda.

Abans de llegir les conclusions m'agradaria en primer lloc, felicitar la directora de la càtedra o els organitzadors de la jornada.

I també, és clar, agrair l'assistència del professor Federico Mayor Zaragoza, i felicitar-lo per la seva brillant ponència, que, coneixent-lo era d'esperar.

Podria afegir unes quantes dades molt interessants al seu molt extens currículum científic com a bioquímic. Pocs fora d'aquest àmbit saben que va ser, amb el professor Sabater, un dels autors de la implantació del cribratge neonatal en aquest país, o que és membre d'honor de la Reial Acadèmia de Farmàcia de Catalunya.

Com els explicava ell mateix, s'havia de fer el diagnòstic al més aviat possible, al naixement, per tant. S'havia de fer i ho va fer com ell mateix ens ha dit, des de qualsevol lloc cada dia hi ha coses que són possibles encara que fins llavors semblessin impossibles.

Professor Federico Mayor Zaragoza gràcies per la seva col·laboració.

Com ha quedat clar al llarg de la jornada, la responsabilitat social és responsabilitat de tothom: de les empreses, de les organitzacions estatals, públiques i privades, però també dels centres de formació, en especial de les universitats.

Responsabilitat. Si busquem *responsabilitat* al diccionari hi trobem i lleixo "Del llatí *respondere*," respondre, que referit a «actes» significa que s'assumeixen com a autor. En sentit ampli, maduresa psicològica d'una persona que la fa apta per realitzar adequadament una tasca determinada i capaç de prendre les decisions pertinents.

En l'àmbit de l'ètica es tracta de la responsabilitat moral, que obliga a reconèixer-se autor dels propis actes, davant la pròpia consciència i davant la societat.

La responsabilitat social corporativa suposa, doncs, un compromís integral i integrat, un compromís: econòmic, laboral, ambiental, social i de bon govern; forma part del model d'empresa, i afecta totes les àrees.

La implantació de la responsabilitat social no és gens fàcil en un societat com la nostra, una societat on l'egoisme personal i la manca de principis ètics és la tònica general, on tot s'hi val per aconseguir els objectius personals.

Una societat que en les últimes dècades pràcticament ha desterrat del vocabulari aquest paraula, responsabilitat, tant des de les escoles, com per part de les famílies o dels mitjans de comunicació. En tots ells la paraula responsabilitat no ha estat ni explicada, ni ensenyada i menys aplicada, i així anem.

És per això que no serà gens fàcil aplicar-la als diferents àmbits, encara que tots tinguem molt clar que hem de fer-ho si volem una societat millor i més justa.

Avui tenim amb nosaltres un bon nombre de representants d'empreses del nostre territori, fet que diu molt de les nostres empreses.

I és aquí on la universitat com a formadora dels futurs professionals, dels futurs directius de les empreses, i com a referent intel·lectual, havia de participar, ho està fent a través de **la Càtedra de Responsabilitat Social Universitària**, que té entre els seus objectius:

- Contribuir a fer que el model d'innovació i desenvolupament sigui responsable i solidari.
- Esdevenir un referent per a altres institucions en aquesta matèria.
- Impulsar la responsabilitat social en el nostre món empresarial.
- Influir en la formació dels nostres alumnes en responsabilitat social.

Són uns motius molts clars per a la implicació del Consell Social de la UdG que m'honora presidir, en aquest projecte de responsabilitat social.

El Consell Social té entre els seus objectius:

- La relació universitat-empresa, la transferència de coneixement.
- El co-lideratge en els plans estratègics i el control econòmic per aconseguir l'excel·lència acadèmica, la transparència i l'eficiència econòmica (objectius que avui no vénen al cas).
- L'implicació de la societat en la seva universitat, repeteixo, la seva universitat i de la universitat en la seva societat, a la qual serveix i que és qui la manté.

Com s'ha vist, és molt fàcil demanar a l'empresa més responsabilitat social i és molt més difícil que aquesta es faci realitat, especialment quan es tracta de la petita i la mitjana empresa, que, en uns moments de crisi com els actuals, prou feina té a sobreviure. Però si ens ho mirem de prop, aquesta petita i mitjana empresa té en ella mateixa molt més valors socials, per la seva proximitat amb el que pensem, com ha dit Josep Mª Canyellas: només és qüestió de redescobrir-los i de potenciar-los.

A continuació els llegiré les conclusions:

- L'interès per la responsabilitat social de la nostra societat, en especial del teixit empresarial (més de 90 inscrits)
- Facilitar un àmbit de debat per a que els experts analitzin i teoritzin sobre el paper de la universitat en aquest sentit
- Estimular la universitat perquè faci formació i impulsi els estudis necessaris (recerca inclosa) en graus, màsters i doctorats, com ha dit el nostre ponent d'avui.
- Publicitar (visibilitzar, com deia el ponent "el que no es comunica no existeix") i incrementar les experiències de responsabilitat social a les nostres comarques.
- Ajudar i col·laborar amb les empreses i entitats en la mesura del possible a endegar plans assumibles de responsabilitat social.

Aquestes conclusions són molt interessants, però no seran res més que bones intencions si no som capaços de fer-ne un seguiment, adaptar-les a les circumstàncies i replantejar-les de nou en el cas que no es puguin aconseguir.

Igual com fan vostès en les seves empreses, seguiment, avaluació i reestructuració dels objectius fins a aconseguir-ho.

Com els deia, les conclusions són molt interessants, però si no som capaços de fer-ne un seguiment per tal de portar-les a la realitat, no seran més que bones intencions en un paper i el paper ho aguanta tot.

Moltes gràcies

Rosa Núria Aleixandre Cerarols
Presidenta del Consell Social de la UdG